

Egy szabad ember

2014 november 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

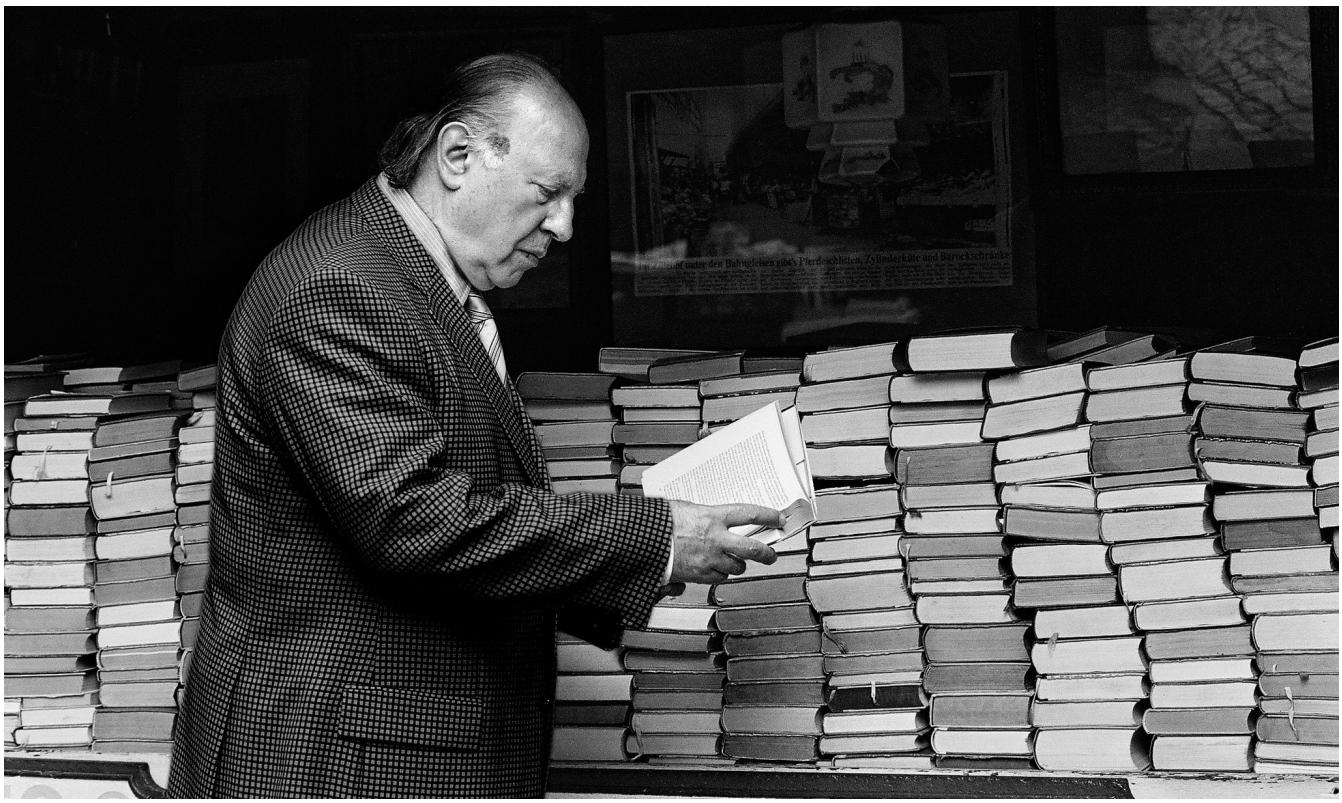
- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Baj van az amerikai sajtószabadsággal. El kellene hozzájuk küldeni Neelie Kroes médiaügyekért felel?s EU-biztost, aki azonnal rátapintott a magyar médiatörvény aggályos pontjaira. Biztosan meg tudná regulázni a The New York Timest is.

Az ismert amerikai lapban ugyanis nem jelenhetett meg saját újságírójuk Kertész Imrével készített interjúja. Úgy látszik, föl sem merült bennük, hogy egy Nobel-díjas íróval kulturált országban ilyet nem szokás tenni. El?fordulhatnak persze extrém nyilatkozatok, például az illet? Nobel-díjas agyba-f?be dicséri a nagy hadvezér Sztálint, aki leleményesen létrehozta a remekül m?köd? Gulag-rendszert, vagy ájultan dicséri Hitler autópálya-építési projektjét, s egyéb tevékenységére nem veszteget szót.

De itt semmi ilyesmi nem történt. Kertész Imre mindössze azt merte mondani az ?t kérdések kalodájába zárni akaró riporternek, hogy Magyarországon nincs diktatúra. Hogy „a helyzet kielégít?”, és ? amúgy „remekül érzi magát”. A riporter itt nyilván elszontyolodott, nem azt rendelte t?le a The New York Times, hogy egy elégedett Nobel-díjas arról beszéljen, Magyarországon nincs félelem uralta légkör. Nyilván médiaterrorról, fasiszta csizmák csattogásáról, korrupcióban fuldokló kormányról szeretett volna hallani. Ehelyett Kertész Imre azt mondta: „Ha az ember szabadon írhat és véleményt nyilváníthat, nyíltan kifejezheti az ellenvéleményét és szabadon utazhat, akkor egyszer?en képtelenség diktatúráról beszélni.”

Mi ezt ebben az országban pontosan tudjuk. Mivel azonban keser?en szembesülünk azzal, hogy egy nyugati újság riporterének diktafonja el?tt jelent?s m?vészek sem képesek ellenállni a sugallt válaszok szirénhangjainak (Fischer Iván, Schiff András), nagyon tudjuk méltányolni Kertész Imre visszafogottságát, realitásérzékét. Id?sebb íróknál el?fordul, hogy életük alkonyán sutba vetve minden egyebet, olyan dolgokról kezdenek beszélni, amit „nem vártak t?lük”. Ilyen fordulatot érzékelhettünk Günter Grassnál a Ráklépésben megírásával, és Cseres Tibornál is, amikor a Hideg napok után megírta a bácskai vérengzést. Ilyennek érzem Kertész Imre szavait is. Van egy életkor, amelynek elérése után nem érdemes, csak az igazságot mondani. Kertész nem tett többet, csak leírta a mai magyar valóságot egy amerikai újságírónak, akinek „halvány sejtelme sincs arról, mi az a diktatúra”.

Micsoda nyomás alatt vagyunk mi, hogy még ez sem jelenhetett meg! Kertész Imre már okozott meglepetéseket azoknak, akik azt hiszik, ismerik ?t, pedig csak felületes feltételezéseik vannak róla. Hatalmas követ dobott a dogmatikus gondolkodás állóvizébe, amikor nem sokkal Nobel-díjának átvétele után kijelentette, hogy a Sorstalanság valójában a Kádár-rendszerr?l szól. Némelyek azt sem tudták megemészteni, hogy augusztus 20-án átvette a magyar kormánytól a Szent István-rend kitüntetést. (A liberális Magyar Narancs nem szégyellte ezt a címet: Kertész Imre leend? díja – A nagy valagrend. 2014. augusztus 17.) Kertész a díj átvételével idén ugyanazt fejezte ki, mint a New York Times újságírójának tavaly nyáron: nincs diktatúra. Kizártnak tartom ugyanis, hogy a Sorstalanság írója egy diktátortól kitüntetést fogadna el.

Néhány éve Kertész a Die Weltben, indulatai által kissé elragadtatva kikérte magának, hogy ?t magyarnak tartsák. Miközben ? is tudja: magyar voltunkat nem lehet csak úgy levedleni. Amikor kiváló könyvei, mély gondolatai, Nobel-

díja ellenére egy amerikai lap nem tartotta érdemesnek közölni mondatait, csak mert nem volt hajlandó leköpni azt az országot, ahol született, szenvedett, szeretett, Kertész Imre mégiscsak megérezhette, hogy magyar.

Körmendy Zsuzsanna - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló